

המביא גם פרק ראשון גיטין

ודוקא ממדינה במדינת הים אבל ממדינה למדינה במדינת הים בא"י (8) לא למדינה בש"י (9) לא דשכיחי שירתא ואצ"ג דאיכא בתי דינן דקביעי רבאותה המדינה נמי דהיינו מעיר לעיר במדינת הים לא שירתא אלא שכיחי שירתא ולא חיישנין לאין בקיאיין לשמה: רשב"א אפילו מהגמוניא להגמוניא אמר ר' יצחק עיר אחת היתה בא"י ועסיות שמה והיו בה שני הגמנים שהיו מקפידים זה על זה. לפי הוצרכו לומר אפילו מהגמוניא להגמוניא. ואצ"ג דבא"י בקיאיין לשימה כיון דמקפידים זה על זה שלא יעברו אלו על אלו ולא שכיחי שירתא צריך הוא לומר:

(6) נראה דל"ל אבל ממדינה למדינה בתי דינן דאיכא עולי רגלים דשכיחי שירתא וממך שאלך דמ"ק קיים ממי האיכא בני דייטס וכו'.

תנן המביא גם ממדינה למדינה במדינת הים. ומרישא דמתניתין המביא גם ממדינת הים דמשמע דוקא ממדינה למדינה בא"י לא ממי למיפוך דלעולם באותה מדינה במדינת הים נמי כריך ונקט הכי לפוקי רקס וחגר: **אלא אימא ממדינה למדינה בארץ ישראל** לא צריך. וא"ת ואמאי נקט ממדינה למדינה יתני המביא גם באותה מדינה במדינת הים כריך כו' הא בארץ ישראל אין כריך באותה מדינה וה"ה ממדינה למדינה דלרבה אין חילוק בין אותה מדינה ובין ממדינה למדינה וי"ל דנקט הכי לאשמועינן דל"ל נימא דממדינה למדינה בארץ ישראל כריך נמי משום קיום כרצא קמ"ל דאין כריך דטעמא לאו משום קיום אי נמי משום דשכיחי עולי רגלים הני מילי דיעבד. פ"ט צקונטרס כו' אי מיוקא דרישא ופי' כן משום דלמסיפא לא הו' מלי למימר הני מילי דיעבד דהא בדיחא קמני אין כריך דמשמע לכתחילה א' ומיהו לון אי מהיה לא משמע הכי ג' ונראה דיש ליישב דהכא שייך למיתני א"ש דיעבד כלומר אין כריך ליתלו הימנה כשלא אמר בפני נכתב וצפ"ג דלמור לקמן כילי יעשה יעלנו הימנה ויחזור ויתן לה בפני שנים ויאמר בפני נכתב ובפני נחתם אבל קשה דלמרינן בריש פ"ג (לקמן דף טו.) המביא גם ממדינת הים ואמר בפני נכתב אבל לא בפני נחתם כו' פסול ופריך בגמ' תנינא חדא זימנא המביא א' כו' ומשני אי מהיה הוא אמניא כריך ואי לא אמר כשר והכי הוא מלי למימר הכי הא אמרינן הכא דלי לא תנא אלא חד צבא הוא אמניא בא"י לכתחילה כריך מכלל דבמדינת הים אפילו דיעבד נמי כריך וי"ל דמלאר דתנא הכא מרי בני לאשמועינן דארץ ישראל אפילו לכתחילה אין כריך אם כן מהשתא מליין למימר דהא דלריך במדינת הים היינו לכתחילה אבל דיעבד כשר להכי אכילריך ממנייתין דפ"ג ועוד נראה לרי' דהכי פירושא הני מילי דיעבד שלא ראה כתיבת הגט ותפיתמו דיכול ליתנו לה בא"י אבל לכתחילה כריך שירא כתיבת הגט וחתימתו כדי שיוכל לומר בפני נכתב קמ"ל דלא כריך ובמדינת הים אם לא ראה כתיבת הגט וחתימתו אין יכול להביאו וליתנו לה ואם הביא ונתנו ה"א דכשר אי לא ממניתין דפ"ג והשתא מיתרצה נמי פירכא קמנייתא (8):

והני גמירי ומו דבר לפי שאין עדים מצויין לקיימו והני נמי לא שכיחי רבה מתרין למטעמיה רבא מתרין למטעמיה רבה מתרין למטעמיה דכולי עלמא לפי שאין בקיאיין לשמה והכא בגזירת מולך אמו מביא ומולכי דתנא קמא סבר לא גזרינן מולך אמו מביא ורבנן בתראי סברי גזרינן מולך אמו מביא ורבא מתרין למטעמיה דכולי עלמא לפי שאין עדים מצויין לקיימו ורבנן בתראי למטעמיה דתנא קמא הוא דאתו תנן המביא גם ממדינה למדינה במדינת הים צריך לומר בפני נכתב ולא צריך לרבה ניהא לרבה קשיא לא תימא הא באותה מדינה במדינת הים לא צריך אלא אימא ממדינה למדינה בארץ ישראל לא צריך הא בהדיא קתני לה המביא גם בארץ ישראל אינו צריך לומר בפני נכתב ובפני נחתם אי מהיה הוא אמניא הני מילי דיעבד אבל לכתחילה לא קא משמע לן ואיכא דמותיב לה הכי הא ממדינה למדינה בארץ ישראל לא צריך לרבה ניהא קשיא לא תימא ממדינה למדינה בארץ ישראל לא צריך אלא אימא ממדינה למדינה בארץ ישראל מליין למימר דהא דלריך במדינת הים היינו לכתחילה אבל דיעבד כשר להכי אכילריך ממנייתין דפ"ג ועוד נראה לרי' דהכי פירושא הני מילי דיעבד שלא ראה כתיבת הגט ותפיתמו דיכול ליתנו לה בא"י אבל לכתחילה כריך שירא כתיבת הגט וחתימתו כדי שיוכל לומר בפני נכתב קמ"ל דלא כריך ובמדינת הים אם לא ראה כתיבת הגט וחתימתו אין יכול להביאו וליתנו לה ואם הביא ונתנו ה"א דכשר אי לא ממניתין דפ"ג והשתא מיתרצה נמי פירכא קמנייתא (8):

(6) נראה דל"ל אבל ממדינה למדינה בתי דינן דאיכא עולי רגלים דשכיחי שירתא וממך שאלך דמ"ק קיים ממי האיכא בני דייטס וכו'.

והני גמירי ומו דבר לפי שאין עדים מצויין לקיימו והני נמי לא שכיחי רבה מתרין למטעמיה רבא מתרין למטעמיה רבה מתרין למטעמיה דכולי עלמא לפי שאין בקיאיין לשמה והכא בגזירת מולך אמו מביא ומולכי דתנא קמא סבר לא גזרינן מולך אמו מביא ורבנן בתראי סברי גזרינן מולך אמו מביא ורבא מתרין למטעמיה דכולי עלמא לפי שאין עדים מצויין לקיימו ורבנן בתראי למטעמיה דתנא קמא הוא דאתו תנן המביא גם ממדינה למדינה במדינת הים צריך לומר בפני נכתב ובפני נחתם אי מהיה הוא אמניא הני מילי דיעבד אבל לכתחילה לא קא משמע לן ואיכא דמותיב לה הכי הא ממדינה למדינה בארץ ישראל לא צריך לרבה ניהא קשיא לא תימא ממדינה למדינה בארץ ישראל לא צריך אלא אימא ממדינה למדינה בארץ ישראל מליין למימר דהא דלריך במדינת הים היינו לכתחילה אבל דיעבד כשר להכי אכילריך ממנייתין דפ"ג ועוד נראה לרי' דהכי פירושא הני מילי דיעבד שלא ראה כתיבת הגט ותפיתמו דיכול ליתנו לה בא"י אבל לכתחילה כריך שירא כתיבת הגט וחתימתו כדי שיוכל לומר בפני נכתב קמ"ל דלא כריך ובמדינת הים אם לא ראה כתיבת הגט וחתימתו אין יכול להביאו וליתנו לה ואם הביא ונתנו ה"א דכשר אי לא ממניתין דפ"ג והשתא מיתרצה נמי פירכא קמנייתא (8):

כיון דאיכא עולי רגלים מישבכ שביחי. ואע"ג דלענין מחאה שלא בפניו אמרינן בחוקת הבתים (ב"ב דף נח:): סתם יהודה וגליל כשעת חירוס דמי ולא הו' מחאה היינו משום שאין המחוקק דרכו לחוראם עשו מחאה ח' אבל הכא שמחורת אחר עדים המכירים חתימת העדים מצויין לקיימו (9) ואם תאמר דלקמן (דף 91.) משמע איפכא גבי' בני מחוח דיידי ומזרכי בפני נכתב משכונה לשכונה א' אטו במחוח מי לא היה מחאה א' וי"ל דהתם אפילו ימחה בפני בני אדם שהולכין להם שלא יאמרו למחוקק מכל מקום דרך הליכתם יאמרו לאחריים וחזקן חזקה אית ליה כדלמרינן התם אבל לענין קיום כיון דיידי לא ימצא קיום כשיטרכך להם: **ואמר ר' יצחק עיר אחת היתה בארץ ישראל בו' בלא ר' יצחק נמי יש להוכיח דבארץ ישראל היתה דבחוה לארץ באותה הגמוניא נמי כריך לרבה כיון דאין בקיאיין לשמה: שחיון מקפידין זה על זה.** ומירוס דידיה הו' טפי ממירוס דיהודה וגליל: **רבה אית ליה דרבא.** וא"ת אמאי כריך לרבה בפני נכתב מהגמוניא להגמוניא א' והא רבה לא חייש לחילופי כיון דידיהו לא מהני וי"ל דמתחילה לא היו מתקנין בפני נכתב משום אילופי אבל כיון דתקינו משום לשמה במדינת הים תקנו שיאמר בכל מקום אף א' בארץ ישראל: **אלא מאי בינייהו.** (10) לעיל כי משני כיון דאיכא עולי רגלים מישבכ שכיחי לא הו' מלי למיזע מיני מביא ממינן דלא קביעי בתי דינן או שמקפידין זה על זה (10): אילימא

(6) צבאי ליתא חייב לא, (7) לקמן ט', א סב, (8) בפי"א ליתא כריך, (9) (1) צ"ק פב, (10) ו' דף 91: (11) ו' ע"ע מוס' חולין ג. ד"ה אין השומר, (12) ו' ע"ע מוס' סמוכות ית, ד"ה דקמא ומוס' צ"ב לח: ד"ה דקמא,

גלוין הש"ס

תוס' ד"ה אי וכו' אי מייקא דרישא. ע"י חולין דף ג' ע"א מודה אין:

הגהות מהר"ב

א [רש"י ד"ה וכו'] והכא דמוציא וכו' מכלל דמדינת המדינה וכו' מדינת הים לא נכתב ליה לא צריך וכו'. מנחם מלת לא [וע"י רש"י וע"י צ"ק]

מוסף תוספות

א. [נדון] מכתב בריש מס' חולין וכו' דדיק דיציא ונכנס לכתחילה מותר מדקתני אין השומר צריך להיות יושב ומשמר. מוס' ה"א. ב. [ד] משמע דקאי אהא דפרין מיניה דאי ארוקא דרישא קאי הו"ל לימור אי מהא. מוס' ה"א. ג. גט ממדינת הים צריך שיאמר. מוס' ה"א. ד. ואי לא אמר, פסול. מוס' ה"א. ה. אפי' בא"י. מוס' ה"א. ו. כיון שלא יוכל לומר בפני נכתב. מוס' ה"א. ז. ולא אמר. מוס' ה"א. ח. מהדיא דחולין, דהא דקתני אינו צריך היינו דלכתחילה יכול להביאו אפי' שלא ראה כתיבת הגט וחתימתו. מוס' ה"א. ט. הלכך בשירותו דפולי רגלים ובתי דינן לא סגי. מוס' צ"ב לח: ד"ה דקמא. י. רב ששת מצריך משכונה לשכונה ורבא מצריך אפי' באותה שכונה ופרין הוא רבא הוא דאמר לפי שאין עדים מצויין לקיימו ומשני שאני מוס' צ"ב לח: ד"ה דקמא. יא. דאין עדים מצויין לקיימו. מוס' סמוכות פ"ג. ד"ה דקמא. יב. מוס' סמוכות פ"ג. ד"ה דקמא. יג. בא"י. מוס' ה"א. יד. מהגמוניא להגמוניא. יט. פריש"י ז"ל דבין אתירוצא קמא בין אשוניא בתרא, ואין צורך לכך. כ"ה הדיא דמהגמוניא להגמוניא. מוס' ה"א. טז.